

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 15.

Z KRAKOWA DNIA 19 LUTEGO 1823 ROKU WE SRODE.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu *siedmnastego* Posiedzenia Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 23 Grudnia 1822 roku.

Reprezentant *Mąkólski* Prezydujący w Kommissyi Skarbowey, z powodu niezłożonych Kommissyi Skarbowey rachunków Akademickich z r. 1821/22 uczynił wniosek o stósowne przedstawienie do Senatu.

Marszałek Seymu oznaymił, iż wniesione przedstawienie do Senatu nie nastęczy inney odpowiedzi iak tę, że śmierć Kassjera Akademickiego stała się przeszkodą załatwienia rachunków w porządku Statutem urządzającym Rachunkowość wskazanym, któren Kassjer mimo uczeiwego i rzetelnego Charakteru, nie będąc wprawiony do form Rachunkowości, zostawił takowe na karby familii i odpowiedzialność z Kaucyi. Familia zaś z pozostałych dokumentów ułożywszy rachunek złożyła go Senatowi wczasie zbliżającego się Seymu, a tak Bióro Rachuby zajęte sprawdzeniem tychże rachunków, i prostując go do form Urządzeniem rachunkowości wskazanych, przyszley Reprezentacyi przysposobi możność załatwienia onychże.

Reprezentant *Soczyński* powołując Artykuł X. Konstytucyi oświadczył, iż Zgromadzenie Reprezentantów ma tylko obowiązek roztrząsania rocznych rachunków Administracyi publiczney, nie może zatem zostawiać przyszley Reprezentacyi załatwienie zaległości, i gdy od r. 1815 wszystkie rachunki połączone nie są załatwione, radził ustanowienie, Kommissyi któraby po za Seymem załatwieniem tych rachunków zająła się.

Marszałek Seymu wniesienie powyższe ustanowienia Kommissyi po za Seymem urzędować mającey, znajdując za ponowienie przedstawień przez zeszte Seymy Senatowi czynionych, odwołał się do odpowiedzi Senatu natrafiającey na niemożność dopuszczenia takowego działania, gdy Konstytucya nie obeymuie Władzy, któraby między Seymem a Seymem mogła działać udzielnie.

Reprezentant *Soczyński* podobnąż niekonstytuczyność znajdował w zostawieniu przyszley Reprezentacyi rachunków zaległych, gdy tey tylko załatwienie rocznych przez Konstytucyą jest wskazane.

Gdy Marszałek Seymu zostawił wolę Jzby Prawodawczy załatwienie wniesienia onychże.

sienia Komisji Skarbowej co do niezłożonych rachunków Akademickich.

Reprezentant *Mąkolski* Prezydujący w Kom: Skarbowej tłumaczył konieczność Komisji Skarbowej w przedstawieniu Jzbie Prawodawczej zaszczytliwości co do niezłożonych rachunków Akademickich, między innemi z tej szczególney uwagi, ażeby przyszła Reprezentacya nie przypisała nieczynności Komisji Skarbowej przez skutek nie załatwienia rachunków, przyczym Mowca przywodząc działalność Członków Reprezentacyi po za obręb trwania Seymu, iak to stwierdza skład Sądu Najwyższego, zostawiał Senatowi inicjowanie szczególnego środka do załatwienia odnawianej każdej prawie Reprezentacyi materji zaległych rachunków, które lubo nie są skutkiem działań Senatu, udowodniającego należyty pośpiech i gotowość w rachunku z szafunku grosza publicznego, iednak Komisya Organizacyjna zatrzymawszy pierwsze rachunki, z połączenia się dalszych, zostawiła Reprezentacyom niemożność załatwienia.

Marszałek Seymu powody ciągu rachunków, podług wywodu Prezydującego w Komisji Skarbowej z przyczyny zatrzymania z strony Komisji Organizacyjney pierwszych rachunków przez półtora roku za stwierdzone powołując, tłumaczył przepisy rachunkowości w nieodłączney potrzebie wyciągania Remanentów, i położenia tych każdej Reprezentacyi w rachunkach funduszu ogólnego, wczem proste i w dobrej wierze składanie wszystkich rachunków utwierdzając otwartość działań Rządu, niepozbawia użycia środków, ażeby Rząd dowiedziawszy się o woli Reprezentacyi krajowej, rozważył niedo-

godności z połączenia rachunków, i przez odział roczne tylko przedstawiał rachunki.

Delegowany Senator *Ratwański* w załatwieniu zaległych rachunków przechodząc po lawane środki, uważał zbliżenie onych przez wezwanie od Senatu zaszczyconych zaufaniem publicznem Obywateli, ażeby przejrzawszy rachunki przyszłej Reprezentacyi ułatwili zachodzące trudności i przekonali Komisya Skarbową o należytym szafunku grosza publicznego.

Marszałek Seymu proponowany przez Delegowanego Senatora środek uznając za wypływający z chęci Mowcy przekonania Reprezentacyi o otwartości Senatu, którą, iako Członek onegoż z wszystkiemi Współkollegami dzieli, zostawił Senatowi dalszą rozważą uległego Jego Władzy Statutu rachunkowości, z zapewnieniem należnego wpływu Reprezentacyi krajowej Konstytucyją wskazanego.

Następnie Marszałek Seymu przywodząc, że wszystkie poprzednie Reprezentacye tą samą formą przedstawione mając rachunki, dopełniły obowiązku Konstytucyynego, na teraz tylko rachunek roku Etatowego 1811 do spostrzeżeń Reprezentacyi pozostałe.

Reprezentant *Soczyński* oznajmił, że przeszłe Reprezentacye i Jey Komisye Skarbowe nie roztrząsały rachunków dla nieułatwionej przeszkody z ciągu rachunków lat kilku.

Marszałek Seymu ocenianie decyzji przeszłych Reprezentacyi niewłaściwe bydlż uznając, gdy te nie wskazały złego użycia grosza publicznego, wszelką dalszą rozważą za nieznaudującą miejsca ogłosił.

Reprezentant Soczyński czytał Artykuł 10 Konstytucyi, i z tego moc roztrząsania rachunków Izbie Prawodawczej oznaczał.

Marszałek Seymu czytał Artykuł 135 Statutu Urządzającego Zromadzenia polityczne, i z tego odnosił Władzę Izby Prawodawczej do oznajmienia w jakim stanie znalezione zostały rachunki.

Reprezentant Soczyński z Artykułu poprzedzającego 134 powyższego Statutu dowodził zamierzoną Władzę Reprezentacyi do przekonywania się czyli Summy Budżetem oznaczone wydaniami i użytymi zostały na przedmioty właściwe ich przeznaczeniu.

Marszałek Seymu zwracając do właściwej materyi rachunków Akademickich z wprowadzenia Kommissyi Skarbowey w ciągu deliberacyi Izby Prawodawczej będącej, oznajmił, iż łatwy pozostanie Rezultat udowadniający gotowość Kommissyi Skarbowey roztrząsania rachunków Akademickich z zdarzonego jedynie nadzwyczajnego przypadku śmierci Kassjera, w zawieszeniu do przyszłej Reprezentacyi pozostającego.

Leon Chwalibogowski,

Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 10 Lutego.

Rocznica Urodzin Jego Cesarzewicowskiej Mości Wielkiego Xcia Michała, Brata Najjaśniejszego Pana, obchodzoną była wczoraj dnia 9 b. m. zwykłą uroczystością w Stolicy Królestwa Polskiego. Jego Cesarzewicowska Mość Wielki Xce Konstanty, raczył z tego powodu przyjmować powinszowania, a wszystkie Wi dze Rządowe znajdowały się na nabożeństwie odprawionem w Kościele Metropolitannym S. Jana.

Z Paryża d. 1 Lutego.

Posel Hiszpański odjechał wczoraj ztąd i powraca przez Londyn do Madrytu. Z aylował on się na balu u Ministra Angielskiego, który wiele okazywał mu grzeczność.

Artylerya z zamku St. Vincennes i 2gi pułku gwardyi kiryserów wyruszyły wczoraj ku granicom Hiszpańskiem; piechota wychodzi dziś, a dragony gwardyi p jutrze. Odjazd Xcia Angouleme oznaczony bydź ma na 18 b. m. Mówią, iż małżonka jego odprowadzi go do Bordeaux, a może i Bałony.

Podług Monitora następujący generałowie umieszczonemi są w woysku przeciw Hiszpanii działającemu: *Generałowie porucznicy*: Baron Canuel, Hr. Molitor, Xce Hohenloe, Hr. Curial, Vicehrabia Russel - d'Hurbal, Vicehrabia Tirlet, Hr. Guillemint, Hr. Bourck, Vicehrabia Cartex, Vicehrabia Demon, Hr. d'Autichamp, Baron Dode de la Brunerie, Baron Damas, Vicehrabia Donadieu, Vicehrabia Pamphile - Lacroix, Baron de Clinchy, Vicehrabia Obert. — *Marszałkowie polni*: Vicehrabia Corsin, Hr. de la Roche - Aymond, Baron Bruny, Baron Bonnemains, Hr. Grundler, Baron Gressot, Vicehrabia Vallin, Vicehrabia Toussaint, Vicehrabia Pelleport, Vicehrabia Janin, Vicehrabia Vasserot, Baron Berge, Baron Ordeneau, Hr. Meynadier, Baron Vincent, Schaffer, Baron Hubert, Vicehrabia Vionet de Marignoné, Hr. Quinsenas, Hr. Rastignac, Hr. de Vittré, Baron d'Albignac, Hr. Armand de la Leyeve, Hr. de St. Chamans, Vicehrabia Bertier de Savigny, Hr. de Vence, Vicehrabia de St. Mars, Hr. de Potier, Hr. de la Roche - jacquelin, Hr. de Mellet, Margr. de Marguerie, Baron Dukermone

Gougeon, Vicehrabią St. Hilaire, Baron Brincart, Hr. d'Arbaudjougues, Vicehrabia Picot de Peccadene, Baron Fayerot, Baron Rouhault de Fleury, Barou Dezechamps.

Mówią, iż nasz Rząd chce, ponieważ Król Hiszpański znajduje się w stanie więzienia, oznaczyć w krótkce wysoką osobę Rejentem Hiszpanii, przy której zagraniczni Posłowie uwierzytelnionemi będą.

Jenerał Odonel żali się w umieszczonym liście w jednej z tutejszych gazet przeciw zamachowi zniewolenia Króla Hiszpańskiego do przyjęcia konstytucyi Francuzkiej. Jedno z umiarkowanych pism nagania ten list i dodaje: "Sądziemy iż pewnością, iż Król Hiszpański pragnie tylko wolności dla nadania ludowi swojemu konstytucyi. Nigdy Francya nie przywłaszczała sobie mocy narzucenia swej konstytucyi, ale chce, aby Król Hiszpański odzyskał swoją niepodległość; ażeby tron swój oparł na stałych prawach, i sam siebie zabezpieczył przeciw obłąkaniom samowolności i nastawianiom wściekłych demagogów."

Officerowie 6go pułku gwardyi Królewskiej dali obiad dla Jenerała Quesady, podczas którego spełnione zostało zdrowie Ludwika XVIII. iako pokoiodawcy Hiszpanii i śpiewano pieśni na pochwałę Hiszpańskiego Baiarda. Quesada wywięzując się spełnił zdrowie pułku i wojska Francuzkiego, z życzeniem, aby iak najprędzey rozpoczęła się święta krucjata. Dzienniki opisujące tę ucztę, dodają, iż żołnierze takiegoż okazali ducha, i nie oznaczeni do drogi, dawali idącym przeciw Hiszpanii zegarki i pieniądze. Quesada miał kazać robić mundury Francuzkie dla siebie i swojego

sztabu.

Na giełdzie rozeszła się pogłoska, która potrzebuie potwierdzenia, że d. 22 Stycznia nastąpić miało w Madrycie wielkie poruszenie; lud udać się miał do pałacu Królewskiego i dopuścić wielkich zdróżności; strażę dopełniły swej powinności, ale nakoniec przewyższającej liczbie uledez musiały.

Jedno z pism tutejszych tak mowi o mowie Królewskiej przy zagaleniu posiedzeń izb: "Woyna jest prawie wydana, i nie wypada nam iak tylko zachęcać naszych woioowników do odwagi, wystawiać im zaszczyt zwycięztwa w sprawie słusznej, za którą dawno nie walczone, i przez przypomnienie szlachetnych powodów podwyższyć w nich męztwo, które wszystkim Francuzom jest wrodzone. Czekają ich nieoceniony zaszczyt utwierdzenia tronu związkami krwi i przyjaźni z naszym Królem połączonego Monarchy, i przywrócenia mu wolności, dla nadania krajowi stosowney do obyczajów i zwyczajów ludu Hiszpańskiego konstytucyi. Któryż człowiek, któremu jest droga wolność i szczęście współludzi, nie ubolewa nad zachodzącymi na półwyspiu bezprawiami? Rząd Królewski przenikniony myślami, że Francya i Europa przez przywrócenie tylko Burbonów uspokojonemi być mogą, nie zapiedbał niczego, co by do utrzymania pokoju posłużyć mogło, i sądził, iż głos umiarkowania wysłuchany zostanie; pogłębiał sobie, iż Król wspierałomysłnego ludu odzyska moralną swoją wolność, bez której Hiszpania ciężko się niemoże prawdziwą wolnością, ponieważ wolność polityczna nie oddzielną jest od myśli prawa, a to utrzymać się niemoże bez jednogodney i dzielney

woli. Buntownicy zniszczyli wszelkie usiłowania przyjaciół pokoju, na rady przyjacielskie odpowiedzieli groźbami, zgwalcili neutralność przez przestąpienie granic Francuzkich; oń więc wojnę wydali. Francya przyjmuie tedy wojnę, kiedy ma być konieczną? i spodziewa się z ufnością, że gdy w takich okolicznościach pokoy niezgadza się ani z spokojnością, ani z honorem oyczyzny, wojsko i Wodzowie okryją się uowemí laureami. „

Stojący w porcie Marseliskim okręt Hiszpański wzbraniał się w d. 21 Stycznia (w rocznicę śmierci Ludwika XVI.) zawiesić żałobney bandery, iak inne okręty uczyniły, lecz przymusił go do tego kapitan portowy.

Sprawuiący interessa Portugalskie, P. Sampaio, znajdował się przy otwarciu posiedzeń, czego Hiszpański Poseł nie uczynił. Nie zdaie się, aby jenerałny nasz Konsul w Lizbonie, P. Lesseps, odebrał rozkaz do wyjazdu. P. Sampaio nie otrzymał także ani od swóiego, ani od naszego Rządu zalecenia żądania paszportów. Spodziewaią się iednak, że to z naszej strony nastąpi, ponieważ Portugalia oświadczyła się za wspólnem z Hiszpanią działaniem.

Sekwana pò dwa razy w jednym miesiącu tey zimy zamarzała i odtaiła, co nader rzadkiem iest u nas zdarzeniem.

Od granic Hiszpańskich d. 22 Stycznia.

Rejencyja kazała znaczną liczbę wojskowych patentów wszelkich stopni drukować, i rozdała iuż wiele cywilnych i wojskowych urzędów. Między innemi Romagosa mianowany iest jenerałem kapitanem Katalonii, a Malvilla brygadyierem wojska wiary.

Jenerał Odonel wydał rozkaz dziennej do wojska wiary, w którym udziela postanowienia Kongressu w Weronie: „Rewolucyyny Rząd, z którym prowadzemy wojnę, ogłoszony iest przez wszystkie prawe Rządu za wyięty z pod prawa. „ Dalej zapowiada swoim żołnierzom, że w krótce stanowiąc będą przednią straż walecznego wiernem Monarsze swoiemu pozostałego wojska.

Paweł Mirales i Józef Bosoms zmocnili swóy korpus przez zbiegłych do Francyi żołnierzy do 1800 głów i weszli znowu do Hiszpanii. Dotąd nie byli w swóim stanowisku napastowanemi. — Zebrany w St. Laurent de Cerda z rozkazu Rejencyi korpus przybrał nazwisko ochotników Królewskich Barcelony i dowodzi nim P. Ximenez. Sądzą, iż przytączy się do niego wielu Francuzów. — W Puicerda rozeszła się d. 18 b. m. wieść, że Misas we 2000 ludzi uderzył na Olot, w którym stał Milans; przed bramą i w mieście zaszła krwawa walka, w moc której konstytucyoniści ze stratą 300 ludzi uchodzić musieli. Rojalisci złupili miasto, ponieważ mieszkańcy z domów do nich strzelali. Mieszkańcy Puicerdy lękaią się podobnegoż napadu, ponieważ ich osada składa się tylko z 300 ludzi.

Jenerał Mina założył główną swóią kwaterę we wsi Arse niedaleko Urgel i na wszystkie strony dla swóiego bezpieczeństwa rozseła patrole.

Z Bordeaux d. 18 Stycznia.

Od wczoraysza stoi na rzeczce naszej dobrze uzbrojona i 200 ludźmi osadzona koryweta Hiszpańska. Posłano iey rozkaz, aby się natychmiast oddaliła, i oczekiwana iest so chwila odpo-

wieść. Pokazanie się tej korwety zrzędziło tu wielką trwogę i dało powód do wszelkiego rodzaju domysłów. Doniesiono zaraz o tem przez znaki do Roszfortu, w celu zapewne, aby ztamtąd wypłynęło kilka okrętów, dla uważania korwety Hiszpańskiej.

Z Sztokolmu d. 24 Stycznia.

Wczoraj otworzył Król posiedzenia Seymu Szwedzkiego następującą mową:

“Mci Panowie! Od 14 lat, iak Szwecyia nadała sobie konstytucyą, dziś pierwszy raz zebrałi się Reprezentanci narodu na zwyczajny Sejm. Półczwarta roku upłynęło od ostatnich waszych posiedzeń. Przepędzenie tak długiego czasu na łonie wewnętrzney spokojności przy złożoney z nowych i dawnych ustaw, a dawniejszych ieszcze rozporządzeń konstytucyi, iest rzadkim przykładem w rocznikach świata. Zdarzenia naszych czasów okazują, na iakie klęski rewolucyie wystawiały państwa. Mało ludów umiało uchronić się nieszczęście anarchii, konwulsyynnych poruszeń demokracji lub nakoniec despotycznego ucisku. Szwecyią zachowała Opatrzność od tych klęsk i ustanowiona podczas politycznych burz konstytucyia świętobliwie utrzymaną została. Każdy dobry obywatel przyzna, iż nieocenione dobrodzieystwo spokojności wewnątrz, a niepodległość zewnątrz iest dziełem tegości Rządu i regularnego iego postępowania. Do was, Mci Panowie, iako Reprezentantów najeńnatliwszego na ziemi narodu, należy dopomagać mi do zachowania mu dobrodzieystw, których dotąd używał i do których wiąże go naydroższy interes i najsłodsza skłonność. Do was także należy uznać, iż rządzony wedle

konstytucyynych przepisów kraj, nie może mieć rękoymii tych przepisów, iezeli każdy człowiek nie zachowa się w granicach przez nie zakreślonych. — Przez obraz położenia państwa, który wam podany zostanie, mieć będziecie rzetelne wyobrażenie o staranności i pracy iakich Rząd dokładał, dla zaprowadzenia ulepszeń, które naród należycie cenić umie. Tayny Komitet, który mam zamiar zebrać, uwiadomiony zostanie o trudnościach, które przewyciężyć, i przeszkodach, które uprzętać musiałem. — Mci Panowie Członki Rycerstwa! Wasz stan przeznaczony iest do obrony kraju, i wywodzi swój początek od usług, które wasi przodkowie swoim współziomkom uczynili. Zostawniąc wam swoje imiona i pamięć cnot swoich, odkazali razem swoje powinności. Niechaj: honor, oyczyzna i Król! będą zawsze hasłem waszym. — Mci Panowie Członki Stanu Duchownego! Iezeli Szlachta obowiązana iest bronić zarówno tak Świętyni Religii naszej, pałacu bogacza, iak chaty ubogiego przeciw zewnętrznemu nieprzyjacielowi, ponieważ poświęcenie życia iest nayłatwiejszym z iey obowiązków, tedy powołaniem iest waszem zaszczerpieć i rozszerzać naukę Jezusa Chrystusa. Studzy Boga pokoju, zachęcajcie do zgody i iedności, nakłaniajcie umysły do wspólnego środkowego punktu, do posłuszeństwa ustawom i ich wykonawcom. — Mci Panowie Członki stanu Micyckiego! Micycie staranność, aby handel i kunszt kwitnęły! Usiłujcie nadać naszym płodóm wartość. W wolym kraju chwalebne wasze zatrudnienia, które uszczęzniać, równają się zaszczytom, które szczęście oręza i chwala udziela. —

A Wy uczczeni Rolnicy! Chlubcie się zawsze być karmicielami teraźniejszego i przyszłego pokolenia. Nie spoglądajcie z pogardą na pług, który wasze oznacza prace i dać wam prawo do powzięcia z szlachetnem ukontentowaniem: siła kraiu opiera się na liczbie jego rolników. Ziemia, którą uprawiamy, dostarcza naszym współziomkom pierwszych potrzeb, i te same ręce, które ją uprawiają, są także w każdej chwili gotowe do bronienia iey przeciw obcemu napadowi. — Mci Panowie! Bezpieczeństwo całego kraiu wymaga, abyśmy narodowi nadal ustawy zgodne z konstytucją, którą się rządźemy. Tak administrujący, iako też zostający pod administracją zasługują na ciągłą naszą troskliwość. Lud chce wyraźnie i dokładnie znać swoje powinności i prawa; chce także, aby jego Reprezentanci i Rząd nawzajem się wspierali, i od połączonych tych sił, woli i patriotyzmu oczekuje swej szczęśliwości i powagi, ponieważ natura nadała zarówno narodom iak pojedynczem osobom nieodzowne prawo utrzymania siebie. — Długi namysł przekonał mnie, iż władza Królewska od sądowej, wyjąwszy przypadki ulaskawienia, oddzieloną być powinna. Przydowanie w najwyższym nadwornem sądzie, które konstytucyja Królowi naznacza, ustić musi, i władza sądowa uwolnioną tym sposobem zostanie od wpływu, iaki Monarcha mógłby mieć do najwyższego Sądu w kraiu. Odbierzcie w tej mierze wedle przepisów konstytucyi poselstwo. — Moneta stanowi majątek obywateli, ponieważ zastępuje wartość dóbr nieruchomych i wszelkich płodów. Utrzymanie iey wartości

powinno zatem być głównym celem prawodawstwa; lecz Mci Panowie unikajcie niebezpieczeństw, iakie z nagłych nowości wynikają, i strzeżcie się, ażeby chcąc dobrze zrobić, nie zrobiliście gorzej. Doświadczenie, ten wielki nauczyciel ludzi, niechay waszym postanowieniom przewodniczy. Gdy konstytucyja nie dozwala mi mięszać się wprost do spraw skarbowych, przestać zatem muszę na życzeniach. Niechay wasze postanowienia takimi będą, aby nasz kraj ochroniły od zgubnych skutków, na które wiele kraiów narzeka. Naypierwszą serca moiego, zawsze z sprawą kraiu mającą związek, potrzebą jest zmniejszenie ciężarów publicznych; lecz czucie mające związek z iego niepodległością, zaręcza mi, że będziecie umieli rozpoznać czego teraźniejsze stosunki wymagają, od tego, co na pierwszy rzut oka zdawać wam się będzie zbytecznem. W pośród zamożności i najszybszego pokoiu Opatrzność dała nam poznać, iż w tem życiu niema szczęścia bez kłopotu. Dwa pożary w jednymże dniu zagroziły stolicy i dwie trzecie części miasta Norrköping zniszczyły. Zaledwo miesiąc upłynął, gdy podobne zdarzenie prawie całe miasto Boras w pyrynę obróciło. Pospieszyłem z wsparciem ofiar tych nieszczęśliwych zdarzeń. Strata pieniędzy łatwo naprawioną być może, i z ufnością polegam, iż przyłożycie się do wybudowania obu tych miast, z któremi dobro okolic jest ściśle połączone. Obowiązki Monarchów tak są wielorakie, iż dopomaganie ludowi i cierpiącej ludzkosci nie może im być zaprzeczone. — (Tu mówi Monarcha o zbudowanych wewnątrz kraiu

kanalach.) — Zawarta między Szwecyją i Norwecyją umowa połączenia utwierdzoną została. Wierność i rzetelność, z jakimi oba ludy prawa swoje uznają i szanują, zaręcza spokojność półwyspu i wzrastającą ich pomyślność. — Stosunki z zagranicznymi Mocarstwami są ciągle pełne zaufania i przyjaźielskie. Czyste moie do utrzymania pokoju dążące systema utrzyma dobre porozumienie między Skandynawią i Mocarstwami każdego rządu. — Syn mój, za moim upoważnieniem prosił o rękę Xiężniczki Józefy Leuchtenberg, wnuczki Króla Bawarskiego. Monarcha ten zezwolił na ten związek. Nie mogłem wstrzymać się od ukontentowania oznajmienia wam o tem, nim jeszcze zatwierdzenia nadeszły. Szczęśliwe to zdarzenie dopełnia waszych i moich życzeń, i zapewnia Skandynawskiemu półwyspu trwałość, do której namiętność jego mieszkańców do mnie i mojego syna i wzajemne nasze uczucia nadają mu prawo. — Ponawiam wam, Mci Panowie, zapewnienie stałych moich uczuć i przychylności. „

Kanclerz Dworu, Hr. Wetterstädt, odczytał potem propozycje J. K. Mci, które Marszałek i Mowca powstawszy odebrali i do ucałowania ręki Królewskiej byli przypuszczonemi. Po ukończonej uroczystości udał się J. K. M. na powrót do zamku, a członkowie rozeszli się do izb swoich.

Z Londynu d. 28 Stycznia.

P. Jackson pobiegł ztąd w piątek z pismami do Madrytu, i powiódł razem Rządowi Francuzkiemu przez P. Canning napisaną notę, w której polityka Anglii względem ważnego pytania

tyczącego się Hiszpanii dokładnie jest wyluszczone. Zapewniając, iż goniec powiódł Lordowi Fitzroy Sommerset rozkaz zawarcia z Rządem Hiszpańskim traktatu przymierza, który, jeżeli Rząd Francuzki nie przyymie przełożenia Anglii, ma mieć moc swoją.

Lord Grenville udał się z nadzwyczajnym pełnomocnictwem jako nasz Posel do Paryża.

Przed 6 laty w Kingsholme, o półtory mili od miasta Gloucestru znaleziono na 6 stóp w ziemi kamienną około 6600 funtów ważącą, 7 stóp i 10 cali długą trumnę, w której znajdowała się cynowa zawierająca w sobie szkielet Króla Artura, &c. Wszystkie te rzadkości znajdują się w posiadłości P. Ford w Gloucestershire.

Doktor Jenner, który przez zaprowadzenie krowicy ospy tak bardzo zasłużył się względem ludzkości, umarł d. 26 w Berkeley w 74 roku życia.

Napoleona biblioteka przywieziona tu została z wyspy S. Heleny, którą Xięgarz Bossang kupił i przez aukcyję znówu sprzedać chce. Wiele Xiążek zawierają uwagi na brzegach własną ręką Napoleona napisane.

Z Zaute nadeszła tu wiadomość, że P. Maitland, gubernator wysp Jońskich, wkrótce odwołany zostanie. Sądzą także, iż nieprzyjaciele Greków Angielscy Ajenci Meyer w Prevesa i Green w Patras przestaną urzędować.

Cargua, stołeczne miasto prowincyi Costa Rica, przez trzęsienie ziemi d. 12 Maia r. z. zburzone zostało. Osobliwsza rzecz, iż z 12,000 ludzi, to miasto zamieszkujących, żaden nie miał zginąć.

DODATEK DO N¹³ 15. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 19 LUTEGO 1823 ROKU WE SRODE.

— Z Krakowa. —

Natłwycyżne niżenie się Barometru w r. 1821 i terazniejszym jest bezwątpienia interesującą całą czytającą publiczność. Luboć z postrzeżeń codziennic 4 razy odbywanych eo do wysokości i temperatury robi się zawsze użytek, i jaki należy w czasie przyzwoitym; jednakże na żądanie niektórych Przyjaciół Nauk przyrodzonych, chociaż cokolwiek za późno, podać się one do wiadomości publicznej, prosząc P. Redaktora, aby je w swojej Gazecie umieścić razyl.

w Roku 1821 mieliśmy 7 Lutego najwyższe podniesienie się Barometru i w tymże roku 25 Grudnia największe niżenie jakie, nie mówię u nas, ale nawet i w całej Europie, gdzie oddawna porządne czynią się obserwacye, od lat kilkudziesiąt postrzegać się nie dało. Pierwsze z nich wynosi 76376 milimetrów czyli 28 cali 375 linii para; 3 drugie 25 Grudnia wynosi 71312 Milim. czyli 26" — 4" 9" — Zniżenie, które w tym roku 1823 o godzinie 7 z rana 3 Lutego postrzedz się dało wynosi 70939 milim. czyli 26 cali 328 lin. para.

Z Obserwacyi oznionych przez
dn 23 w Warszawie przez J. X. Bystrzycki

kiego Astronoma Królewskiego i JP. Kort ma od 1779 do 1812, najniższą była wysokość 26 cali i linii p. w r. 1786, d. 9 Kwietnia. Luboć położenie i wyniesienie miejsca może sprawić znaczną różnicę względem nas, ztema wszaktem, dla samey epoki warte są wzmianki w tym razie, gdyż i terazniejsze niżenie się, luboć różne jest po różnych krajach, jednakże wszędzie postrzegać się dało, jako nadzwyczajne.

Nie jest tu miejsce tłumaczenia się ze wszystkich szczegółów tych moich postrzeżeń, w innem miejscu i czasie zdam tego sprawę, to tylko przydam tymczasem, iż podniesienie powierzchni Merkuryusza nad powierzchnią Wiosły, poprawa kapilarności, temperatury, czyli prawdziwego podłużenia się Merkuryusza i rozszerzenia się skali metalowej, czego dawniey w obserwacyach niedopelniano, wszystko było ściśle pod rachunek wzięte, i dla tego to, luboć niewiem o wszystkich szczegółach powyższych postrzeżeń J. X. Bystrzyckiego, zdaje mi się jednakże, że one potrzebowałyby podobnych poprawek, jeżeli by z nich miał być przyzwoity i użyteczny użytek.

Murkiewicz

Z Wiednia d. 11 Lutego.

Nayaśnieyszy Cesarz raczył uroczy-
stość urodzin swoich d. 12 Lutego przy-
padającą przenieść na niedzielę d. 9. —
W dniu tym cały Dwór wystąpił w nay-
większey gali, a C. K. Nadworny Mar-
szalek, trzy przyboczne gwardyie, wraz
z zamkową strażą, tudzież Wielki Koniu-
szy przybyli do zamku. — O godzinie 10
raczyli NN. Cesarstwo przyjmować ży-
czenia od Arcybiskupa, od Ministrów
stanu i konferencyynych, od Naczelnik-
ków władz nadwornych, Feldmarszał-
ków, Kapitanów przyboczney gwardyi,
Kawalerów orderu Złotey Ostrogi i C.
K. orderów i Dworu. — O godzinie 11 u-
dali się NN. Cesarstwo z całym Dworem
do zamkowego Kościoła, a za po-
wrotem z Kościoła Nuncyusz Papieżki i
Ambassadorowie wprowadzaniem byli
każdy z osobną na posłuchanie, a potem
Posłowie. Po ukończonych posłucha-
niach składały Damy swoje życzenia.
Potem udali się NN. Cesarstwo z Wyso-
ką Rodziną i Dworem do sali, i w prze-
chodzie w izbie tajney rady dozwolili
sobie przez Ambassadorów i zagranicz-
nych Posłów przedstawić cudzoziemców
swoich narodów, w którym czasie Se-
kretarze poselstw, Rezydenci i sprawu-
jący interessa złożyli Jm także swoje u-
szanowania. Potem rozpoczął się przy
zwykłych uroczystościach obiad, a po jego
ukończeniu małżonki Posłów miały po-
słuchanie w sali zwierciadlaney.

Z rozkazu N. Cesarzowey i Królo-
wey, jako naywyższej Opiekunki gwiaz-
dzistego orderu Damskiego, d. 6 Lutego
o godzinie 11 przed południem odpra-
wione zostały doroczne ekskwyie za ś. p.
Założycielkę tego orderu Cesarzową Eleo-
norę, urodzoną Xiężniczkę Mantuańską,

i inne zmarłe Damy tego orderu, na któ-
rych znajdowała się N. Cesarzowa z o-
becnymi tu Arcyxiężniczkami i Damami
orderu.

Z Madrytu d. 22 Stycznia.

List z Guadalaxara pod d. 18 b. m.
donosi, że fakcyioniści na 3 korpusy
podzieleni Medina-Celi, Ateinsa i Si-
guenza trzymają osadzone. Rząd przed-
sięwziął środki i wysłał kilka korpusów
dla wyparcia ich zamtąd.

Dziennik *Expectator* stara się na-
stępującym sposobem uspokoić lud wzglę-
dem naszych uzbrajań: Będziemyż mie-
li woynę? Pytanie, które każdy czy-
ni, a my niewiemy jak na nie odpowie-
dzieć. Gdy czytamy noty trzech Gabi-
netów, nieznamy ich wcale za po-
kojem; gdy czytamy Angielskie Mini-
strowskie pisma, widzimy, iż nie bę-
dzie woyny. Niektóre z pism Francuz-
kich mówią o wojnie, inne zapewniają,
iż pokój będzie utrzymany. Któż tu
prawdę mówi? Nie wiemy; ale niechaj
co chce, iesteśmy Hiszpanami, nikogo
nie wyzywamy i spokojnie oczekiwac
możemy, kto nas zaczepi. NAGRANICZNE
nasze twierdze będą przed 3 miesiącami
w naylepszym stanie obrony; mieć bę-
dziemy zapas 100,000 karabinów; na za-
słonięcie naszych brzegów wypłynie 50
okrętów; 50,000 mundurów, nad któ-
remi teraz pracują, będzie w gotowości;
woysko składać się będzie z 180,000 lu-
dzi; urządzonych zostanie 52 wielkich
guerilas (kup zbraynych) a w potrzebie
więcey ich się utworzy. W takim sta-
nie znajdować się w Kwietniu będziemy
i ten postawi nas pewnie w możności
oparcia się każdej napaści, skoro, o-
czem nie wątpimy, tak zręczny generał,
jakim jest Mina, postawionym zostanie

na czele wojska. Oprócz tych wszystkich narodom wspólnych do obrony sposobów, walczy jeszcze za nas świętość naszej sprawy, znajomość którą nam sama wojna nadała kraju, z którym walczymy i punktów, które osadzić lub opuścić mamy. „

Noty zagranicznych Mocarstw zrobić w Kadyksie miały wielkie wrażenie. — Kupcy w Korunie lękałą się o utracenie handlowych swoich związków z Hanną i Porto-Rico.

Journal Universal oznajmił urzędowe doniesienie Jenerała Milaus: „Nigdy w Katalonii i Arragonii nie okazało się tak wiele kup rojalistów iak w tej chwili. Miralles zrzucił w Tarragonie okropny wik, ponieważ konstytucyjny batalion, który nie chciał broni złożyć, zaczął wyciąć. Widoczni jest rzeczą, że Miralles, Mosen Anton, Fleyres i inni rojalistów dowodcy podług jednegoż działają planu, to jest czynienia z Mequinzeny swoich poruszeń. Mają do 20,000 ludzi i op trzonem teraz są w pieniądzu, które ich żołnierze naszym pokazują, dla nakłonienia ich do przystania na ich stronę. „

Na posiedzeniu d. 19 trudniły się Stany pretensją do Rządu Hiszpańskiego Kupca z Bordeaux Bulguerie, która do 4 1/2 mili. realow wynosi. Tr, bunaty Hiszpańskie przyznały już tę pretensją, a Stany na wniosek kommissyi skarbowey odesłały rzecz do Rządu, aby ułożył się w iak najmniej uciążliwym sposobie dla Hiszpanii z P. Bulguerie.

OGŁOSZENIE.

DZIEIE

DOBROCZYNNOSCI

KRAJOWEY I ZAGRANICZNEY

z wiadomościami ku wydoskonaleniu

iej służącemi.

Rok 1823.

Pismo periodyczne z poruczenia IW. Rym-skiego Korsakowa, Gubernatora Woiennego Litewskiego, Jenerała piechoty kawalera, nad-czón domu obogich Towarzystwa Wileńskiego Dobroczynności. wydawane.

Komitet naukowy, zważywszy, że plan wydawania Dzieł Dobroczynności na rok 1823, potrzebuje większego wyluszczenia rzeczy, o czem iuż w o-

znajmieniu swoim w roku 1820 w mie-siacu Październiku w tychże dziełach na karcie 544 napomknął; postanowił pierw-szorkowy układ tego pisma więcej roz-szerzyć, a tem samem do powszechniey-szego użytku zastosować.

Zachowując przeto dawniejszy podział materyi, umyślił ogłaszać w nich jeszcze następujące:

I. Dobroczynność Duchowna współczesna.

W tym oddziale pomieszczane będą:

a) Fundusze na kościoły, domy zakonów, szkółki parafialne, plebanie, bractwa, cmentarze i t. d.

b) Dzieła osób duchownych, służące do zbudowania i zasługujące na uwielbienie.

c) Żywoty i nekrologi osób duchownych wszelkiego wyznania, godnych wspomnienia z uczynków miłosiernych, przykładów pobożnych i dobroczynnych.

II. Wiadomości Rzeczy Duchownych.

a) Rozporządzenia władz rządowych, tyczące się duchowieństwa wszelkiego wyznania w Rosyi.

b) Podniesienia na wyższe stopnie osób duchownych tak świeckich iako i zakonnych.

c) Doniesienia o wakujących beneficyach.

III. Sztuki, Umiejętności, Kunszta i Rzemiosła.

a) *Wymowa.* Prawidła wymowy kaznodziejskiej, oraz iey wzory z oyców świętych greckiego i łacińskiego kościoła cze pane, albo też i z nowożytnych celniejszych kaznodzieiów; szczególnież zaś w materyjach tyczących się dobroczynności; a nadto krótsze, lub dłuższe wyjątki z żywotów Świętych pańskich, miłością bliźniego przed światem wstawionych i t. d.

b) *Poezya.* Ody religijne, pieśni pobożne i wiersze pisane ku uwielbieniu dobroczynności.

c) *Historya.* Zaprowadzenia Dobroczynności u starożytnych. pobożne fundacye, szpitale i inne miłosierne uczynki u narodów rozmaitych i t. d.

d) *Pedagogia.* Wiadomości o szkołach i edukacyi udzielane przez zwierzchność szkolną dla wiedzy zgromadzeń szkolnych, rodziców, krewnych i opiekunów

e) *Technologia.* Sposoby zatamowania w samem źródle nędzy, ubogiej i pracowitej klasy ludu przez rozkrzewienie przemysłu i wskazanie ułatwiających do niego środków, przez następczenie i ułatwienie zarobku.

Opisanie machin, mianowicie rolniczych. Wyrabianie surowych produktów na pożyteczne produkta przemysłu.

Wynalazki odnoszące się do rzemiosł i przemysłu, mianowicie potrzebnego dla gosp. darzy wiejskich i rolników, tudzież sposoby zachowania różnych rzeczy od zepsucia.

f) *Medycyna popularna.* Sposoby ratowania nieszczęśliwych w przypadkach nagłych, szczególnie w miejscach tych, gdzie nie można natychmiast mieć lekarza.

g) *O Bankach i lombardach.*

h) *Literatura i Bibliografia.* Wiadomość o dziełach prawdziwie moralnych, do ukształcenia umysłu i serca służących, tudzież o dziełach dotyczących się religii, z wymienieniem ich treści lub z całkowitym rozbiorem.

i) *Rzeczy, rozmaite.*

Po obeznaniu Publiczności z planem, takiego się myśli trzymać Komitet Naukowy w wydawaniu Dzieł Dobroczynności w następnych latach, poczynając od 1823, oświadcza czułe podziękowanie wszystkim tym szanownym Mężom, którzy, czy to pracami literackimi, czy wzbieraniem prenumeraty, wspierali zamiary Komitetu. Zapisuje szczególniejszą wdzięczność szanownym Panom Marszałkom i Komisarzom ziemskim, którzy przez gorliwość swoją znakomicie się przyczynili w roku 1820 do zebrania liczney prenumeraty, tak, że postawił Komitet w możności ofiarowania 1000 rubli srebrem domowi Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności: a wszystkich razem Komitet nayuprzecyniej prosi, aby mu nadal tych pomocy nie odmawiali.

Dziele Dobroczynności wychodzić będą numerami od 6ciu arkuszy naymiej, w formacie in 8vo maior, na końcu każdego miesiąca.

Prenumerata roczna na papierze zwycaznym z pocztą i bez pocztu rubli srebrem 6

Na papierze pięknym 7 k. 50

Przyjmie się we wszystkich ekspedycjach pocztowych, u Dyrektorów gminazyalnych i Dozorcow szkół wydziału Uniwersytetu Wileńskiego. Za granicą u wszystkich Księgarzy; w Warszawie na Królestwo Polskie, Galicyę i W. X. Poznańskie, skład egzemplarzy będzie w Księgarni Zawadzkiego i Wileńskiego. W Lipsku, na wszystkie kraje zagraniczne, w Księgarni J.P. Kummera. W Wilnie, po wszystkich Księgarniach i w sklepie Towarzystwa Dobroczynności.

Pisma wszelkie przyjmie Komitet Naukowy pod swoim adresem w Wilnie.

W imieniu Komitetu Naukowego.

Stan. X. Zantyr Präf. Mohil. Prob. Słucki S. T. i O. P. Doktor. Wil. U. niwers. Członeklnego Towarzystwa St. Petersburgskiego naukowego, i Słuckiego opiekuńczego Komitetu Członek, i Kawaler ord. ś. Stanisława i ś. Anny 3giej klasy.

X. Mamert z Fułszyna Herbut ś. Teol. Doktor. Kan. Katedral. Słucki. Rektors głównego Wileń. duchownego Seminarium.

J. E. Lachnicki F. D. Kamer Junkier J. J. Mości, Członek Kommissyi Radziwiłłowskiej i różnych towarzystw uczonych.

Ludwik Jelski były Podpułkownik W. P. Członek Kommissyi Radziwiłłowskiej i kawaler.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 21 Ciągłeniu dnia 19 Lutego r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

52 15 23 53 78

D O N I E S I E N I A.

W dniu 3 Mierca r. b. o godzinie 9tej zrana w K. kowie w Sukiennicach rozpoczęnie licytacya różnych ruchomości jako to: mebli, zewaru, Szkła, pożytywu, z kurantary, termometrów i barometrów, nie mniej zbioru książek wybornych, Autorow w językach: łacińskim, francuzkim, włoskim i niemieckim. Chęć licytowania mających podpisany Komornik zaprasza. — W Krakowie dnia 18 Lutego 1823 roku.

H. Salamoński, Kom. Sedl.